

ZILLEGHEM

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

32ste jaargang nr. 1

januari - februari - maart 2011

verantw. uitg. B. Denys, Klapprozenlaan 13, 8210 Loppem

ZILLEGHEM

Handelingen van de Kring
voor Heemkunde en Geschiedenis
'Pastoor Ronse'

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

INHOUD

- Johan Braet
*Herinneringen aan Mathilde, Manten en Kalle,
drie verdwenen reuzen uit Aartrijke en Zedelgem.* p. 3
- Johan Braet
*De erestoet voor Henri Vandecasteele, 25 jaar in dienst
van de Werkhuisen Gebroeders Claeys (1938)* p. 14
- Johan Braet
*Op de boekenplank:
Stamboomonderzoek Cappon en Verplancke* p. 38
- Zoekertje* p. 40

januari - februari - maart 2011 – 32ste jaargang nr. 1

Redactie en bestuur:

Bertrand Denys, Klaprozenlaan 13, 8210 Loppem
Patrick Arnou, B. J. Lievensstraat 12, 8210 Zedelgem
Géry Cappon, Patrijzenhoek 9, 8210 Zedelgem
Willy Casier, Wildebeekstraat 23, 8211 Aartrijke
Johan Braet, Wantestraat 136, 8310 Assebroek
Paul Vandebussche, Guido Gezellelaan 44, 8210 Loppem
Johan Verplancke, Torhoutsesteenweg 396, 8210 Veldegem
Noël Denolf, Snellegemsestraat 118, 8210 Zedelgem
André Vanhevel, Belledreef 4, 8210 Veldegem

Website: www.bloggen.be/heemkundezedelgem

Lidmaatschap: € 10,00

Rek. 001-0771018-41 of 738-1172056-27
Heemkundige Kring 'Pastoor Ronse' Zedelgem

Secretariaat:

Willy Casier, Wildebeekstraat 23, 8211 Aartrijke
Tel.: 0475-648116 willy.casier@gmail.com

Abonnementen:

P. Arnou, B. J. Lievensstraat 12, 8210 Zedelgem
Tel.: 050 / 20 98 58 – Fax: 050 / 20 95 01

Studies verschijnen in 'Zilleghem' of uittreksels daarvan,
mogen niet gebruikt noch aangehaald worden zonder te verwijzen
naar dit tijdschrift en de auteur.

Iedere auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn artikels.

Illustratie op de cover: *Manten en Kalle tijdens de feeststoet ter ere van burgemeester Berquin, 1933. (Verzameling Gemeentearchief Zedelgem, schenking Camiel Devriendt).*

Herinneringen aan Mathilde, Manten en Kalle, drie verdwenen reuzen uit Aartrijke en Zedelgem

Johan Braet

In de vorige jaargang van *Zilleghem* publiceerden we in twee afleveringen het 'levensverhaal' van de zes Zedelgemse reuzen.¹ Naast deze zes heeft Zedelgem in het verleden echter nog enkele reuzen gehad, die wel al sinds lang verloren zijn gegaan. Het waren er op zijn minst drie: Mathilde, Manten en Kalle.

Reuzen hebben, net als mensen, de eigenschap dat achter hun levensloop vaak een boeiend verhaal schuilgaat. Ook bij deze drie reuzen is dit het geval. Mathilde blijkt namelijk verbonden te zijn met de allermooiste dag in het bestaan van de Aartrijkse vereniging 'De Koninklijke Verenigde Kwekers'. Het reuzenpaar Manten en Kalle voert ons terug naar de bloeiperiode van de Werkhuizen Gebroeders Claeys en de Zedelgemse rijwielfabri-
cage.

Manten en Kalle stapten bovendien in 1938 mee in een stoet ter ere van Henri Vandecasteele, de hoofdmeestergast van de Werkhuizen Claeys. Henri Vandecasteele is een echt 'monument' uit de industriële geschiedenis van Zedelgem. Daarom wijden we aan deze figuur een afzonderlijke bijdrage op p. 14-37 van dit nummer van *Zilleghem*.

(1) *Zilleghem*, jg. 31, nr. 1, p. 3-21 en nr. 2, p. 47-65. Van de zes Zedelgemse reuzen is er jammer genoeg al één verloren gegaan sedert het verschijnen van deze artikels: Jerome van den Artex is niet meer! Hij kwam door toedoen van zijn eigenaar roemloos aan zijn einde in het containerpark van Zedelgem. Hij ruste in vrede.

Maar eerst laten wij u kennismaken met Mathilde, Manten en Kalle.

Mathilde, de tv-heldin van de Verenigde Kwekers

Behalve Tijn de Minnezanger heeft Aartrijke in de beginjaren '60 van de vorige eeuw nog een tweede reus gehad, of beter gezegd: een reuzin. Erg lang heeft deze reuzin niet bestaan. Mathilde was nauw verbonden met de Koninklijke Verenigde Kwekers en de fameuze wedstrijd 'Waag je kans' in 1962.²

Fig. 1 en 2. Scènes uit een feeststoet te Aartrijke in 1962. Mathilde poseert boven op een praalwagen, samen met een teddybeer, de mascotte van 'Waag je kans'. (Gemeentearchief Zedelgem, Fotoalbum Minnezangerstoet en andere feestelijkheden, schenking G. Roose)

(2) Archief van de Koninklijke Verenigde Kwekers, verslag van de voorjaarsvergadering van 11 maart 1962 over 'Waag je Kans', opgesteld door voorzitter André Vanheste. Dit archief wordt sinds 2007 bewaard in het Gemeentearchief Zedelgem. Het verhaal van 'Waag je kans' wordt ook besproken door: Cyriel Buffel, *Jonkhove. Gedenkboek van het parochiaal centrum van Aartrijke "Jonkhove"*, Aartrijke, Coemandruk, 1966, p. 158-162; en Elie Delanghe. '20 jaar geleden waagden de Aartrijkse Verenigde Kwekers hun kans, en... wonnen!' – in: *Tijdschrift voor de leden van de heemkundige kring "David Jonckheere"*, jg. 6, nr. 21, bloeimaand 1982, p. 1-5.

De Verenigde Kwekers zijn in 1901 ontstaan als een plaatselijke vereniging van beroeps- en amateurkwekers van kippen, konijnen, kleinvee, groenten en fruitbomen. Veredeling van rassen door selectie en kweek volgens de regels van de kunst stonden centraal. De vereniging, die nu nog altijd bestaat, organiseerde tentoonstellingen, voordrachten en studiereizen en nam deel aan tal van regionale en nationale prijskampen. Deze had daarnaast ook een sociaal en moreel bevoogdend doel: mensen bijeenbrengen en hun een nuttige, 'volksverheffende' bezigheid verschaffen. De drijvende kracht achter de Verenigde Kwekers was Jules Depuydt, die tot 1971 de taak van schrijver en schatbewaarder op zich nam.³ De vereniging speelde lange tijd een sleutelrol in het Aartrijkse gemeenschapsleven en telde op zijn hoogtepunt kort na de Tweede Wereldoorlog 544 leden.

Fig. 3. Fotoportret van Jules Depuydt (Gemeentearchief Zedelgem; bewaargeving Jef Depuydt)

(3) Over de figuur van Jules Depuydt, zie de biografische nota door Jef Depuydt in: *Het oorlogsdagboek van Jules Depuydt Aartrijke 1914-1918*, Zedelgem, 1997, XV-215 p.; zie ook Johan Braet, *Geschiedenis van de brouwerij De Leeuw in Aartrijke*, Zedelgem, 2006, p. 52-53.

3 maart 1962 staat in de annalen van de vereniging voor altijd geboekstaafd als een onvergetelijke dag. De Verenigde Kwekers wonnen toen Waag Je Kans, de populaire BRT-wedstrijd die werd gepresenteerd door de legendarische tv-presentator en quizmaster Toni Corsari. Ze moesten het in de quiz opnemen tegen drie andere lokale verenigingen uit Vlaanderen. Niet minder dan 288 Aartrijkenaren – samen vijf bussen vol en nog eens tien auto's – waren naar het Amerikaans Theater in Brussel afgereisd om 'hun' Kwekers aan te moedigen, rechtstreeks op de beeldbuis. Juist in die tijd maakte de televisie snel opgang als populair massamedium en de overwinning van de Verenigde Kwekers kreeg in Aartrijke en omliggende dan ook enorm veel weerklank.

Nauwelijks vijf dagen vóór de bewuste wedstrijd hadden de Verenigde Kwekers een brief van de BRT ontvangen: ze moesten nog vlug een reus of reuzin bouwen die een bekende tv-vedette voorstelde en deze de avond van de quiz meebrengen naar Brussel. In allerijl zette het bestuur zich aan het werk. Reeds de volgende dag, tijdens de 'speeltijd' van 10 uur, kwamen de schoolmeesters Godfried Roose en André Vanheste, voorzitter van de Kwekers, overeen om een reuzin te maken, namelijk Mathilde, het bekende personage uit 'Schipper naast Mathilde'. Dit tv-feuilleton draaide rond de gepensioneerde schipper Matthias (Nand Buyl) en zijn liefvallige zus Mathilde ('Jetje' Cabanier). Het was eind de jaren '50, begin de jaren '60 immens populair en is altijd één van de grote klassiekers van de Vlaamse televisie gebleven.

Nog dezelfde dag begon een groepje enthousiaste medewerkers met de bouw van de reus. Godfried Roose, André Vanheste en Roger Decock vervaardigden het geraamte. Albert Verplancke,

een leraar plastische kunsten aan het regentaat in Torhout, boeteerde de kop. Madeleine Roose maakte een mooi, ouderwets bloemenkleed en samen met Camiel Roose zorgde zij voor de afwerking. De reus geraakte tijdig klaar voor de wedstrijd en geleek bovendien sprekend op de heldin uit het feuilleton. Tijdens de tweede spelronde, een defilé van reuzen, kreeg Mathilde het maximum van drie punten toegekend. De jury bestond uit de striptekenaars Marc Sleen en Willy Vandersteen en illustrator Jean Marlier. Als winnaar van Waag Je Kans kregen de Verenigde Kwekers een geldprijs van 20.000 frank en daarbovenop ook nog eens 2.000 frank voor het maken van de reus, een zeer aanzienlijke som voor die tijd en een welgekomen financiële opsteker die de vereniging goed kon gebruiken voor de geplande viering van haar 60-jarig bestaan in 1964.

Nadat de euforie rond Waag Je Kans wat was weggeëbd, geraakte Mathilde tamelijk vlug in de vergetelheid. De reuzin kwam in 1962 nog een paar keer naar buiten: tijdens de jaarlijkse tentoonstelling van de Verenigde Kwekers en in de feestelijke optocht ter gelegenheid van de inhuldiging van Servaas Aelter als nieuwe burgemeester van Aartrijke op 3 juni 1962. Maar daar bleef het bij. De reuzenkop verzeilde op de zolder van André Vanheste en moet daar wellicht aan zijn einde gekomen zijn. Het geraamte van de reuzin heeft nog enige jaren staan te verkommeren in het oude brouwerijgebouw van de familie Depuydt, alvorens eveneens te verdwijnen. En zo blijven er van Mathilde op vandaag alleen nog een paar foto's over, wat herinneringen en een mooi verhaal.

Manten en Kalle

In het Gemeentearchief Zedelgem bevinden zich enkele merkwaardige oude foto's waarop een reuzin te zien is. Ze duwt een gigantische kinderwagen voor zich uit in een stoet langs de Torhoutsesteenweg. Boven de koets zien we nog net het kale hoofd van een reuzenkind uitsteken.

De foto's behoren tot een reeks van 43 die plaatselijk journalist Roger Schreel in 2004 aan het gemeentearchief schonk. De foto's tonen taferelen uit een "grote historische, kluchtige reclamestoet" van de Werkhuizen Gebroeders Claeys. Die stoet ging uit op de wijk De Leeuw op 14 september 1938 naar aanleiding van de toekenning van een eremedaille aan Henri Vandecasteele, hoofdmeestergast, voor 25 jaar trouwe dienst in de rijwielfabriek.

In het programma van de reclamestoet, dat werd afgedrukt in het *Brugsch Handelsblad*, werden de reuzen aangekondigd als "De reuzen met hun kroost op wandel".⁴ Namen werden er niet bij vermeld, maar diverse getuigen (Daniël Vandecasteele, Maurice Maertens, Pol Claeys) verzekeren ons dat het wel degelijk om Manten en Kalle ging, de reuzen van de Werkhuizen Gebroeders Claeys. De reuzin die we op de foto's te zien krijgen en die een Flandria-kinderwagen voortduwt, is dus Kalle. Van Manten is op de foto's geen spoor te bekennen.

Met wat geluk geraakten we echter toch aan een foto waarop Manten in volle glorie te zien is, tezamen met zijn levensgezellin Kalle. Het deftige reuzenkoppel poseert op zijn zondags in traditionele, zwarte klederdracht. De opname dateert van 1933 en behoort tot een reeks foto's die werden gemaakt ter gelegen-

(4) *Brugsch Handelsblad*, 13 en 20 aug., 3 en 10 sept. 1938.

Fig. 4 en 5. Scènes uit de Flandria-stoet van 1938. Kalle duwt een kinderwagen met een reusje erin voort langs het 'Aartrijks kassietje' (Brugsestraat). De opnames werden gemaakt door F. Dumon, een fotograaf uit Zwevezele. (Gemeentearchief Zedelgem, schenking R. Schreel)

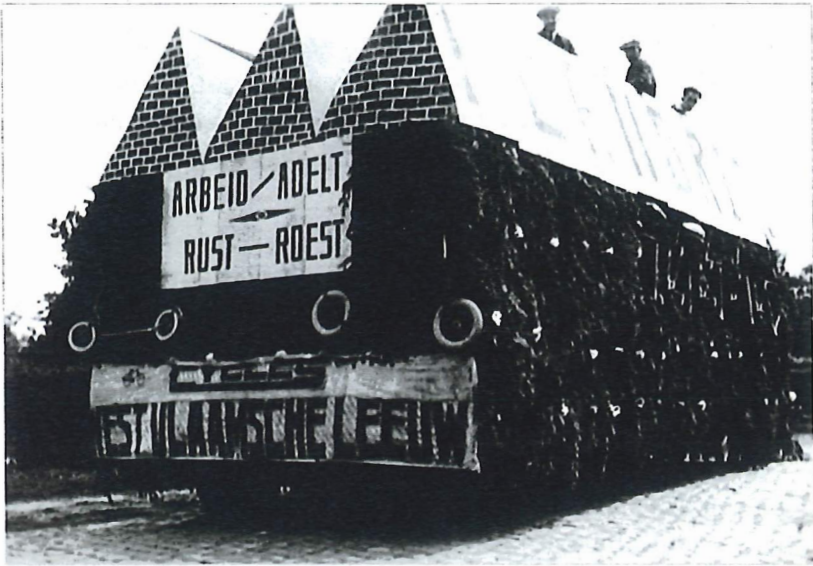
Fig. 6. Manten en Kalle tijdens de feeststoet ter ere van burgemeester Berquin, 1933. (Verzameling Gemeentearchief Zedelgem, schenking Camiel Devriendt).

heid van de feestelijke inhuldigingsstoet van burgemeester Joseph Berquin op 28 mei 1933.⁵ Dat dit wel degelijk Manten en Kalle zijn, staat onomstotelijk vast. In de gedrukte programmaprofolder van deze stoet staan de reuzen immers vermeld als “De reuzen Manten en Kalle op bezoek te Zedelgem”.⁶ Kalle ziet er op de foto wat slanker uit dan op de foto’s van 1938, maar haar gelaatstreken zijn wel onmiskenbaar dezelfde. Naast de reuzen Manten en Kalle stuurden de Werkhuisen Claeys ook nog een wagen naar de feeststoet voor Berquin. Op die wagen werd een schaalmodel van een fabrieksgebouw meegevoerd met reclame voor de fietsmerken De Westvlaamsche Leeuw en Flandria.

Waarschijnlijk bestond er in Zedelgem al lang voor de Tweede Wereldoorlog een traditie om reuzen te laten meestappen in belangrijke feeststoeten. Ook toen Leon De Muylt werd ingehaald

(5) Met dank aan Camiel Devriendt uit Aartrijke, die deze fotoreeks aan het Gemeentearchief Zedelgem schonk. Dank ook aan Jef Depuydt die ons deze interessante tip bezorgde.

(6) Gemeentearchief Zedelgem, *Drukkerijarchief Ildephons Deketelaere*, nr. 10: ‘Inhuldigen van burgemeesters’. Zie ook P. Arnou, *o.c.*, p. 115.

*Fig. 7. Een Flandria-reclamewagen in diezelfde stoet voor Berquin
(Verzameling Gemeentearchief Zedelgem, schenking Camiel Devriendt)*

als burgemeester op 1 mei 1927, stapten er reuzen mee in de stoet. In het gedrukte programma werden ze aangekondigd als “De roemrijke reuzen van Zedelghem”, maar verdere details ontbreken.⁷ We weten dus niet zeker of het wel over dezelfde reuzen ging. Ook bij de inhuldiging van burgemeester Joseph Lievens op 15 juli 1947 gingen er reuzen mee in de stoet. Het officiële programma vermeldt “Een reuzenfamilie op wandel - Werkhuizen Gebr. Claeys”. Onze getuigen bevestigen dat het deze keer wel degelijk om Manten en Kalle ging.

Wanneer of bij welke gelegenheid Manten en Kalle werden vervaardigd, hebben we niet kunnen achterhalen. Hun oorsprong

(7) Ibidem.

blijft dus onduidelijk. We weten al evenmin hoe of wanneer ze aan hun einde kwamen. Pol Claeys herinnert zich nog dat de reuzen tijdens de eerste jaren na de Tweede Wereldoorlog werden bewaard in een loods achter de fabriek. Maar op het moment dat hij zelf in de fabriek begon te werken in 1955, waren ze daar al verdwenen.

We eindigen met een woordje uitleg over de betekenis van de reuzen.⁸ Manten (Amandus) en Kalle (Katelijne of Katharina) zijn in de Vlaamse folklore heel bekende figuren. Al sinds de 14de eeuw zijn Manten en Kalle de klokkenluiders of ‘uurslagers’ in het belfort van Kortrijk. Een vernuftig mechanisme zorgt ervoor dat deze beelden op gezette tijden in beweging komen en de tijd aangeven. Manten slaat elk uur, Kalle elk half uur. Kortrijk eert Manten en Kalle tot op vandaag als zijn oudste burgers. De stad beschikt trouwens al sinds 1926 ook over een koppel reuzen, genaamd Manten en Kalle.⁹

De reuzen hebben sedert de vorige eeuw evenwel nog een veel bredere weerklank en betekenis gekregen. Ze zijn in Vlaanderen een bekend begrip geworden. “Overeenkomen lijk Manten en Kalle” betekent zoveel als: in goede verstandhouding leven, een onafscheidelijk paar vormen. Maar zoals bekend kan ‘Kalle’ ook een scheldwoord zijn voor een ‘praatziek, onnozel vrouwmens’. Ook als koppel kunnen ‘Manten en Kalle’ soms een duidelijk

(8) <http://www.vlaamswoordenboek.be/definities/term/Manten+en+Kalle>; Frans Van Immerseel, *Manten en Kalle de Jacquemarts, de uurautomaten*, Antwerpen, 1963; K. ter Laan, *Van Goor's folkloristisch woordenboek van Nederland en Vlaams België*, Den Haag, 1974, p. 232; Frank Deleu, *Geschiedenis van de beiaard van de Hallentoren te Kortrijk. De hallentoren en Manten*. (http://www.beiaard.org/steden_kortbel.html)

(9) Ook het Ardooise Sint-Maartenscomité, organisator van de Sint-Maartensstoet, heeft een reuzenpaar, genaamd Manten en Kalle.

Fig. 8. De klokkenluiders Manten en Kalle in de torenspits van het Kortrijkse Belfort. (<http://farm4.static.flickr.com>)

pejoratieve bijklank krijgen, nl. een paar dat de lachlust of de dorpskritiek opwekt of erger nog: volk van lager allooi. Welke betekenis op de Zedelgemse reuzen het meest toepasselijk was, laten we liever in het midden... Het is voor ons trouwens een raadsel waarom de gebroeders Claeys destijds, bij het maken van een reuzenpaar, hun inspiratie zochten bij de Kortrijkse, folkloristische figuren 'Manten en Kalle'. Wie weet geraakt dit raadsel ooit nog eens opgelost?

Hartelijk dank aan al de mensen die ons inlichtingen, foto's of teksten bezorgden: Jef Depuydt en Godfried Roose (voor Mathilde), Daniël Vandecasteele, Gaston Vandecasteele, Maurice Maertens, Jef Depuydt, Camiel Devriendt, Roger Schreel, Pol Claeys, Suzanne Claeys en Leo Claeys (voor Manten en Kalle).

De erestoet voor Henri Vandecasteele, 25 jaar in dienst van de Werkhuizen Gebroeders Claeys (1938)

Johan Braet

In onze zoektocht naar de reuzen Manten en Kalle (zie p. 3 van ditzelfde nummer van *Zilleghem*) botsten wij toevallig op een merkwaardige Zedelgemse figuur: Henri Vandecasteele, arbeider en hoofdmeestergast in de 'Werkhuizen Gebroeders Claeys'. Hij werkte van zijn 11de tot zijn 64ste in de fietsenfabriek. Tijdens die lange periode van meer dan een halve eeuw (1912-1965) maakte hij de enorme expansie van de rijwielfabriek mee, van kleine, familiale smidse tot grootschalig, industrieel bedrijf dat exporteerde naar de rest van de wereld. We mogen Henri Vandecasteele dan ook gerust tot de pioniers van de Zedelgemse metaalindustrie rekenen.

Een leven in dienst van de Flandria

Henri Vandecasteele (1901-1965) werd geboren in Zedelgem, meer bepaald op de wijk Klijthoek. Hij was van eenvoudige komaf: zijn vader was landwerkmans. In het gezin werden elf kinderen geboren. Henri liep tot zijn elfde school bij de Broeders Xaverianen in Zedelgem. Daarna moest hij al meteen beginnen werken om de kost te helpen verdienen. Zo kwam het dat hij al in 1912 als kind aan de slag ging in de fietsenfabriek van de gebroeders Claeys. Daar werkten toen ook reeds zijn oudere broers Cyriel (°1898) en Gustaaf (°1896).¹

(1) Ook zijn jongere broer Edmond (°1907) ging later in de Werkhuizen Claeys werken. De oudste broer Gustaaf werd later zelfstandig fietsenmaker.

Het toeval wil dat de oudste, nog bewaarde reeks foto's van de Werkhuizen Claeys (opgestart in 1896) uitgerekend van 1912 dateert en dat Henri Vandecasteele op die foto's twee keer in beeld komt.² De foto's maken duidelijk dat de fabriek tijdens de beginjaren in aanzienlijke mate op kinderarbeid draaide. Henri was met zijn elf jaar wellicht de jongste van de arbeiders. Naar de wetgeving op de kinderarbeid werd toen blijkbaar niet zo nauw omgekeken.³ We vinden het een mooie gelegenheid om deze reeks van vier foto's voor de eerste keer integraal te publiceren (fig. 1-4).

Henri Vandecasteele trouwde in 1924 met Zenobie Ampe uit Torhout en werd vader van één zoon, genaamd Daniël. Vanaf 1930 woonde het gezin langs de Torhoutsesteenweg te Veldegem, net voorbij de huidige rotonde. In de bevolkingsregisters staat Henri's beroep vermeld: 'velomaker' en werktuigkundige. Vooral die laatste omschrijving is interessant. Henri Vandecasteele was weliswaar ongeschoold – hij kon alleen zijn naam schrijven - maar hij was wel zeer behendig en technisch onderlegd en hij was buitengewoon vindingrijk in het bedenken van allerlei praktische oplossingen voor de industriële fietsenfabricatie. Zijn zoon Daniël noemt hem een "uitvinder met de kleine middelen". Hij kon bovendien goed overweg met mensen en had een bijzonder talent om jonge werknemers op te leiden. Hij leefde helemaal voor 'zijn' fabriek en genoot het volle vertrouwen van zijn bazen, in het bijzonder van de grote 'patron' Aimé Claeys, die hem geweldig apprecieerde. Op die manier kon hij zich opwerken tot

(2) De eerste fiets werd in elkaar geknutseld door Leon Claeys en verliet de smidse in 1896. Een mooi historisch overzicht vindt men in: 'Er was eens, 60 jaar geleden...', in: *Claeys-Flandria Berichten*, nr. 22, mei 1956 (speciaal nummer *Van smidse tot grootindustrie*).

(3) Het verbod op kinderarbeid beneden de 14 jaar werd ingevoerd door een wet van 31 december 1889.

Fig. 1. Voor de ingang van de fabriek, v.l.n.r. Jerome Casteleyn, fietsenmaker; Victor Claeys, smid (zoon van Louis); Louis Claeys; Alidor Claeys (zoon van Louis); Gustaaf Vandecasteele (vader van Gaston; neef van Henri). Deze foto werd reeds vroeger gepubliceerd door Jules Pollet in zijn boek Parochie St.-Elooi Zedelgem-De Leeuw 1938-1988, p. 21. (Verzameling Daniël Vandecasteele, Zedelgem)

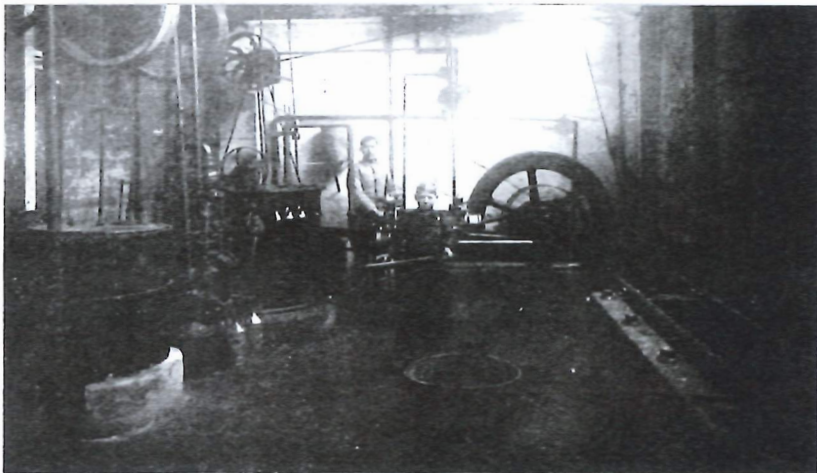

Fig. 2. Alidor Claeys en de kleine Henri Vandecasteele die bijna helemaal verdwijnt tussen de machines. (Verzameling Daniël Vandecasteele, Zedelgem)

Fig. 3. Personeel van de Werkhuizen Gebroeders Claeys. De fietsenfabriek telde toen nauwelijks meer dan tien personeelsleden. We zien v.l.n.r. Jerome Claeys (°1903, zoon van Louis); meestergast Florimond Hebb uit Sint-Andries, de grote man op de achtergrond; ervoor bij de poliermolen Cyriel Vandecasteele (°1898, broer van Henri); daarnaast vermoedelijk Richard Mylle (°1900) uit Aartrijke, met fietsstuur in de hand; daarachter bijna helemaal verscholen een onbekende man; helemaal achteraan in het midden Louis Claeys, met indrukwekkende snor; verder een onbekend jongetje; de gezusters Irma en Marie Claeys (dochters van Louis), ervoor Henri Vandecasteele; helemaal rechts Gustaaf Vandecasteele (°1896) met een wiel in de hand. (Verzameling Daniël Vandecasteele, Zedelgem)

Fig. 4. De fabricatie van fietskaders: links Aimé Claeys, emailleerder; rechts Achiel Verduyn. (Verzameling Daniël Vandecasteele, Zedelgem)

hoofdmeestergast, m.a.w. chef van al de productieafdelingen. In die hoedanigheid was hij de eerste verbindingspersoon tussen de gebroeders Claeys en de arbeiders op de werkvloer.⁴

In 1938 werd Henri Vandecasteele uitgebreed gevierd en in de bloemetjes gezet voor 25 jaar trouwe dienst in de Werkhuizen

(4) Over de organisatiestructuur van de Werkhuizen Gebroeders Claeys tijdens de periode vóór de Tweede Wereldoorlog is weinig bekend. Volgens Daniël Vandecasteele telde het bedrijf toen vier departementen: 1. Boekhouding, inkoop en verkoop (o.l.v. Frans Blomme); 2. Pointage (personeelszaken, o.l.v. Maurice Bolle); 3. Techniek (gespecialiseerde technici); 4. Fabricage. Dit laatste departement telde verschillende productieafdelingen (polissage, sablage, montage, kaders, enz.), die elk werden geleid door een meestergast, met daarboven één hoofdmeestergast, nl. Henri Vandecasteele. Voor informatie over de latere organisatiestructuur van de Flandria tijdens de jaren 1960, zie de licentiaatsverhandeling van Isabel De Decker, "*Flandria: de leeuw van weleer. Op-gang en neergang van het familiebedrijf "A. Claeys-Flandria"*", Gent, UGent, 1998-1999, 166 p. + bijlagen.

(5) Gemeentearchief Zedelgem, Z.691.12 'Landbouweretekens 1938-1944.

Claeys. Tegen die tijd was de rijwielfabriek uitgegroeid tot een groot bedrijf dat niet minder dan 500 à 600 mannen en 100 vrouwen tewerkstelde.⁵ Het bedrijf was toen zelfs groter dan de landbouwmachinefabriek van Leon Claeys. Reden genoeg dus om hulde te brengen aan deze verdienstelijke werknemer, die er al bij was van in de pionierstijd. Henri Vandecasteele werd op een unieke wijze geëerd met een stoet, die op Kermiswoensdag 14 september 1938 uitging op de wijk De Leeuw. Aangezien hij al van 1912 in de fabriek werkte, had die viering eigenlijk al in 1937 moeten plaatsvinden, maar om één of andere reden werd die met een jaar uitgesteld.⁶

Henri Vandecasteele maakte niet alleen de groei en de bloei van de rijwielfabriek mee, maar was er ook bij toen de interne ruzies begonnen die het bedrijf naar de ondergang voerden. Bij de opdeling in 1957 koos hij in eerste instantie niet voor de Flandria, maar voor de Superia, het bedrijf van Remi Claeys. Na enkele jaren keerde hij echter toch terug naar Aimé Claeys en de Flandria. Op het menselijke vlak moet dit voor hem ongetwijfeld een moeilijke periode zijn geweest. Toen hij in 1965 overleed, was hij nog altijd in dienst. Hij haalde dus net niet de pensioenleeftijd en op die manier miste hij op het nippertje ook zijn decoratie voor vijftig jaar hard werken in dienst van de familie Claeys en de fiet-senfabriek.

(5) Gemeentearchief Zedelgem, Z.691.12 'Landbouweretekens 1938-1944.

(6) Misschien hield men wel rekening met het feit dat Henri Vandecasteele in 1921 zijn militaire dienstplicht vervulde. Hij was bij de luchtmacht en was gekazerneerd in As (Limburg).

*Fig 5. Viering van de 25.000ste Flandria-fiets in 1927.
Henri Vandecasteele, met de hand aan het fietszadel, poseert te midden
van een grote groep Flandria-medewerkers
(Verzameling Daniël Vandecasteele, Zedelgem)*

De erestoet van 1938

De stoet van 14 september 1938 ter ere van Henri Vandecasteele werd ingericht en bekostigd door de Werkhuizen Claeys. Het was een grootse gebeurtenis die een massa volk op de been bracht. De stoet bestond uit tal van verklede en versierde groepen, een tiental praalwagens, muziekkorpsen, enkele reuzen enz. Er namen 750 à 800 mensen aan deel, waaronder vooral veel personeelsleden van de fabriek, die dat 'natuurlijk' allemaal gratis voor niets en na hun uren deden.

Officieel stond Henri Vandecasteele in het middelpunt van de

belangstelling, maar daarnaast was de stoet natuurlijk ook één grote reclamestunt voor de Flandria. In de pers werd de stoet trouwens aangekondigd als een “grote historische, kluchtige reklaamstoet”.⁷ Het hele gamma van rijwielproducten passeerde de revue: fietsen, fietskaders, motorfietsen (in productie sedert 1933) en een brede waaier van rollend materieel zoals ‘poussetten’ (kinderwagens), ‘plianten’ (klapwagens), ‘trottinetten’ (autopeds), ‘tricycles’ (driewielers), tandems, triporteurs (bakfietsen), cycle-cars (‘billenkarren’ of gocarts), rolstoelen, poppenwagens, enz.

De stoet van 1938 was trouwens niet de eerste en wellicht ook niet de laatste keer dat de Flandria op die manier met zijn koopwaar op straat paradeerde. In *Welstand door werklust* van P. Emeldam lezen we: “In reclamestoeten en op allerhande volkse feestelijkheden kwam Flandria ook vóór de dag met een intense propaganda voor haar produkten (...). Het lag gedurig op ieders lippen: “Wat hebben de Claeysen het verre gebracht! Zowel deze van de Leeuw als van het Station.”⁸

Langsheen de Torhoutsesteenweg, recht tegenover de fabriek, stond er een groot podium opgesteld, vanwaar de familie Claeys en de eregenodigden de stoet volgden. Na afloop van de stoet mocht ook Henri Vandecasteele met zijn vrouw en zontje plaatsnemen op de tribune en bloemen in ontvangst nemen. Van die scène is een mooie foto bewaard gebleven: Henri zit naast de patron Aimé Claeys, glunderend, met een omvangrijk bloemstuk

(7) *Brugsch Handelsblad*, 13 en 20 aug., 3 en 10 sept. 1938.

(8) P. Emeldam, *Welstand door werklust. Geschiedenis der Zedelgemse nijverheid en haar pionier Leon Claeys*, Torhout, Cornille, 1960, p. 252.

Fig 6. De eretribune tijdens de feeststoet van 1938. (Verzameling Gemeentearchief Zedelgem). De tribune stond langs de Torhoutsesteenweg, recht tegenover de fabriek. Helemaal rechts in beeld staat Remi Claeys' villa. Met de hulp van Suzanne en Pol Claeys en Daniël Vandecasteele konden we de volgende personen identificeren:

1. Remi Claeys; 2. Zenobie Ampe, echtgenote van Henri Vandecasteele; 3. Daniël Vandecasteele, zoon van Henri; 4. De jubilaris Henri Vandecasteele; 5. Leon Claeys; 6. Aimé Claeys; 7. Hector Baute, echtgenoot van Marie Claeys; 8. Pol Claeys, zoon van Aimé; 9. Germaine De Muyt, echtgenote van Aimé Claeys; 10. Irma Lammertyn, echtgenote van Remi Claeys; 11. Bertrand Claeys, zoon van Remi; 12. onbekende vrouw; 13. Oda Talpe, echtgenote van Louis Claeys; 14. Roger Vandendriessche, zoon van Arsène; 15. Arsène Vandendriessche, echtgenoot van Maria De Muyt (zuster van Germaine); 16. Bertha Dooms, echtgenote van Joseph Noë; 17. Arsène Aernoudt, echtgenoot van Bertha De Muyt (zuster van Germaine); 18. onbekende vrouw (is dit Lutgardis Laga, de vrouw van Leon De Muyt?); 19. Leon De Muyt, ex-burgemeester van Zedelgem en schoontbroer van Aimé Claeys; 20. Marie Claeys, echtgenote van Hector Baute; 21. Christiane Claeys, dochter van Alidor Claeys en Zulma Sys; 22. Zulma Sys, echtgenote van Alidor Claeys; 23. Arthur Lootens, echtgenoot van Emma De Muyt (een zuster van Germaine); 24. Maria Leroy, een nicht van Leon Claeys; 25. onbekende man; 26. Jozef Verhaeghe, echtgenoot van Irma Claeys; 27. onbekende man; 28. Joseph Noë, de directeur van de Flandria; 29. Julien Gailliaert, een nonkel van Leo Claeys; 30. onbekende jongeman; 31. onbekende man; 32. Romanie Versyck; 33. onbekende jongen; 34. Gabriëlle Vandendriessche; 35. Maria Denys, echtgenote van Leon Claeys; 36. Willermine De Muyt; 37. Emma De Muyt, zus van Germaine en echtgenote van Arthur Lootens; 38. Irma Claeys, dochter van Leon; 39. Jerome Claeys.

in de handen (fig. 6). Verder kreeg hij van zijn werkgever ook nog een uurwerk ten geschenke.⁹

Naast de promotie van het merk Flandria en de viering van Henri Vandecasteele had de stoet ook nog een bredere, symbolische betekenis. De familie Claeys benadrukte maar wat graag dat zij dankzij haar nijverheid welstand bracht in de streek (“welstand door werklust”) en zo aan de basis lag van de opbloei van de wijk De Leeuw. De familie koesterde haar speciale band met De Leeuw en zette zich onder meer in voor de parochiale ontvoogding van die wijk. De oprichting van de zelfstandige parochie Sint-Elooi – die helemaal niet naar de zin was van de Zedelgemse gemeenteraad - dateert trouwens van 25 augustus 1938, d.i. nauwelijks drie weken voordat de feeststoet ter ere van Henri Vandecasteele uitging. De stoet kwam dus op een veelbetekenend moment! Niet toevallig opende de stoet met een wandelconcert van de muziekmaatschappij Sint-Elooi van de Werkhuizen Claeys, gevolgd door een praalwagen met de Heilige Eligius, de patroon van de smeden, de fietsenfabriek en de parochie.¹⁰ De band tussen de familie Claeys en de nieuwe parochie kon niet mooier in beeld gebracht worden (fig. 8).

Daarnaast had de stoet van 14 september 1938 ongetwijfeld ook een politieke bijbedoeling. Zedelgem stond immers juist aan de vooravond van spannende gemeenteraadsverkiezingen. Aimé

(9) Tijdens de jaarlijkse Sint-Elooi feesten werd een tombola ingericht met als hoofdprijs een Flandria-fiets. Een ongelooflijk toeval zorgde ervoor dat uitgerekend Henri Vandecasteele het juiste lot in handen kreeg en de hoofdprijs won. Dit verhaal werd ons verteld door Leo Claeys en moet volgens Daniël Vandecasteele dateren van kort na de oorlog.

(10) Eerst zou de nieuwe parochie Sint-Henricus heten, naar de patroon van bisschop Henri Lamiroy, maar dankzij een tussenkomst van Leon Claeys werd dit gewijzigd in Sint-Elooi. Zie P. Emeldam, *o.c.*, p. 262; Jules Pollet, *Parochie St.-Elooi. Zedelgem – De Leeuw 1938-1988: een terugblik*, Zedelgem, Heemkundige Kring Pastoor Ronse, 1988, p. 39-40.

Fig. 7. De politieke carrière van Joseph Lievens werd mede door Aimé Claeys gelanceerd als een tegenzet tegen Berquin. Op deze foto, die dateert van 1945 of 1946, poseert Lievens, die op dat moment nog net geen burgemeester was, tussen de bazen van de fietsenfabriek en de werknemers die een decoratie hadden gekregen voor 25 jaar dienst. (Verzameling Daniël Vandecasteele, Zedelgem). De eerste rij is voorbehouden voor leden van de familie Claeys. Daniël Vandecasteele identificeerde voor ons de volgende personen van links naar rechts:

- op de 1ste rij: Leon Claeys, Victor Claeys, Germaine De Muyt (vrouw van Aimé), Aimé Claeys, Joseph Lievens, Remi Claeys, Irma Lammertyn (vrouw van Remi), Jerome Claeys en Alidor Claeys

- op de 2de rij: Arseen Deblauwe, zijn echtgenote Yvonne Vanackere; Henri Vandecasteele, zijn echtgenote Zenobie Ampe, Hector Baute (echtgenoot van Marie Claeys), Marcel Kempinck, zijn echtgenote Juliana Sobry, August Demol, zijn echtgenote Elisabeth Maenhout

- op de 3de rij: onbekende (een Kinsabil?), onbekende, Josef Puype, zijn echtgenote Emma Willem, Achiël Kinsabil en zijn echtgenote, Jan Degrande en zijn echtgenote

- op de 4de rij: Petrus ('Pier') Vanmaele (gehuwd met Bertha Muylaert), Albert ('Briek') Wittouck (gehuwd met Juliana Muyllaert), Marcel Brinckman, zijn echtgenote Martha Bouckaert, Leon Naeyaert, onbekende.

Claeys koesterde de ambitie om burgemeester van Zedelgem te worden. Met de stemmen van de wijk De Leeuw maakte hij een goede kans om zijn rivaal Joseph Berquin de loef af te steken. Van de 3.276 inwoners die Zedelgem telde in april 1937, woonden er een kleine 1.500 op de nieuwe parochie, dus net iets minder dan de helft.¹¹ De industriële dynamiek en de bevolkingsaangroei op De Leeuw en de successen van de familie Claeys wekten in Zedelgem evenwel niet alleen bewondering op. Op Zedelgem 'Platse' leefde veeleer ongerustheid en argwaan. De herinnering aan de afscheiding van Veldegem lag immers nog vers in het geheugen, de schrik voor een herhaling van dit scenario zat er diep in. De spanningen tussen de 'Platse' en De Leeuw namen al toe sedert het begin van de jaren '30 en laaiden tijdens de kiesstrijd van het najaar 1938 opnieuw in volle hevigheid op. Aimé Claeys voerde een nooit geziene kiescampagne, maar moest uiteindelijk toch nipt de duimen leggen voor Joseph Berquin.

Een sfeerbeeld van de Flandria-stoet

We besluiten deze bijdrage met enkele taferelen uit de Flandria-stoet van 1938. Van deze stoet is immers een unieke reeks van 43 foto's bewaard gebleven. Roger Schreel schonk ze in 2004 aan het gemeentearchief. De foto's werden gemaakt door een zekere F. Dumon, een fotograaf uit Zwevezele, die ons voor de rest niet bekend is. Ze zijn wel niet allemaal even scherp, maar geven toch een levendig sfeerbeeld van de stoet, de grote mensenmassa en de bijbehorende feestdrukte.

(11) Patrick Arnou, 'De Zedelgemse burgemeesters van 1830 tot nu', in: *Zedelgem 900 jaar*, p. 116-117.

In de opnames treft vooral het ontwapenende amateurisme waarmee deze stoet werd georganiseerd. In onze individualistische, door de media gedomineerde en verwende tijd kost het al moeite om te begrijpen dat zo'n vlug in elkaar geknutselde, commerciële stoet zo'n massa volk op de been kon brengen. Ongetwijfeld spreekt uit die beelden iets van de lokale verbondenheid van de toenmalige bevolking. De hele wijk leefde ook intens mee met het wel en wee van de Claeys-fabrieken.

Daarenboven krijgen we aan de hand van die foto's een goed idee van het vroegere uitzicht van de wijk De Leeuw: de kasseien van de Torhoutsesteenweg en het 'Aartrijks kassietje', de nog relatief schaarse bebouwing en het opvallend groene en landelijke uitzicht van de omgeving rond Zuidwege. Met de hulp van enkele getuigen - hun namen vindt u aan het eind van deze bijdrage - konden we hier en daar nog enkele mensen op de foto's identificeren, hopelijk zonder al te veel vergissingen. We vermelden hun namen, al zijn we niet altijd zeker van de schrijfwijze. We proberen de foto's zoveel mogelijk te presenteren in dezelfde volgorde als de stoet was opgebouwd.

Hartelijk dank aan al de mensen die ons inlichtingen, foto's of teksten bezorgden. Dat zijn: Daniël Vandecasteele, Gaston Vandecasteele, Maurice Maertens, Jef Depuydt, Camiel Devriendt, Roger Schreel, Pol Claeys, Suzanne Claeys en Leo Claeys.

Fig. 8. Wagen met Sint-Elooi, patroon van de smeden, de rijwielfabriek en de parochie. De muzikanten op de wagen zijn Eugène Dewulf (accordeon) en Firmin Verhaeghe (banjo).

Fig. 9 "De matrozen aan wal in feeststemming". Onze informant Gaston Vandecasteele herkent in de zes muzikanten in matrozenpak de volgende personen: v.l.n.r. Camiel Van Ryckeghem (klarinet), Ernest Lannoo (trompet), Hector Vandenberghe (trommel), Hilaire Sys (saxofoon), André Vanryckeghem (klarinet) en André Loose (?).

Fig. 10. Een groep feestelijk versierde Flandria-fietsen.

Fig. 11. Een groep mondharmonicaspelers: "Wij spelen liefst op de mondharmonica", is te lezen op het tekstbordje. De muzikanten links en rechts van de trommelaar (achter de jongeman die het bordje draagt) zijn Gaston Vandecasteele en Marcel Grymonprez.

Fig. 12. Een groep jagers op stap achter een tekstbord: "De leeuw wordt vanouds geacht / en zelfs Conscience kwam op jacht / al reeds in de verleden eeuw / hier in de bosschen aan de Leeuw."

Fig. 13. Wagen met als thema de serieproductie van kaders en andere onderdelen van fietsen. Op het bord lezen we "Voorbrengst 1935-1938 - 400000 - kaders en rywielen". Uit een andere foto weten we dat ook aan de achterzijde van deze wagen een tekstbord was bevestigd: "De vrolyke guidon en kadermakers / We zingen vandaag al te gader / By het maken van guidon en kader / Leve Henri nog lange jaren / We zullen er allen goed mee varen".

Fig. 14. Het eerste fabrieksmerk 'West-Vlaamsche Leeuw'; daarachter een groep deftig geklede fietsers, die symbool staan voor "De welstand bekomen door de rijwielnijverheid".

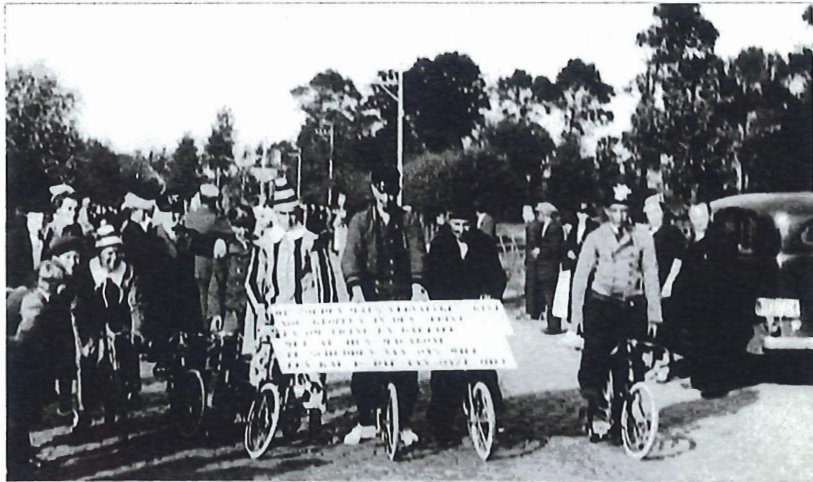

Fig. 15. De sterren uit de Ronde van Frankrijk. We ontcijferen de volgende tekst: "We zouden Maes, Vervaecke, Kint / nog kloppen in den sprint / en om Vicini en Bartali / met al hun macaroni / te schudden van ons wiel / een rat is dat aan onze hiel". De wielrenners waarnaar verwezen wordt, zijn Sylvère Maes, Félicien Vervaecke, Marcel Kint, Mario Vicini en Gino Bartali.

Fig. 16. "Groep velos versierd met de Vlaamsche kleuren." Op de achtergrond is de volgende groep al in aantocht: "De reuzen met hun kroost op wandel". Rechts zien we de garage Gyselinck, vlakbij het kruispunt Zuidwege, waar nu de N.V. Ghyselinck gevestigd is (naast de KBC).

Fig. 17. Wandelconcert door Kunst na Arbeid, de zang- en toneelgilde van de Werkhuizen Claey's.

Fig. 18. Wagen met de voetbalclub "F.C. Flandria in volle actie".

Fig. 19. De muziekharmone Sint-Elooi, voorafgegaan door het vaandel der Werkhuizen Claeys. Jacobus Vandaele is de vlaggendrager van dienst.

Fig. 20. Een groepje carnavalesk uitgedoste zangers en accordeonspelers.

Fig. 21. Een groep fietsers. Het bordje links duidt aan dat de Flandria-fietsen blijkbaar sedert 1930 waren voorzien van elektrisch licht met dynamo in plaats van met de ouderwetse carbuurlamp. Links zien we café Nieuw Zuidwege.

Fig. 22. "De verspreiding der velos Flandria over de 5 werelddeelen". Op het tekstpaneel lezen we de volgende verzen: "De Leeuw die kleine wijk in Vlaanderen / is 't middenpunt der rijwielafabrikatie / ja vraag het maar aan andren / aan vreemden ook gelijk uit welke natie / ze kennen of ze rijden op het merk / de Flandria 't goedkoopste en beste merk / in Nederland en Engeland / in Congo en Zuid Afrika / in Denemarken en Finland / daar bolt de velo Flandria / zelfs tot in Zuid Amerika / is het merk Flandria gekend."

Fig. 23. 'Poussetten' en 'charetten' van de Flandria. Helemaal vooraan bemerken we Zenobie Maenhout uit Torhout, de chef van de stiksters; als derde zien we een zekere Maria Deklerck, die eveneens een leidende taak had in het stikatelier.

Fig. 24. 'Tricycles', 'trottinetten', kindertandems en ander fietstuig voor kinderen. Tussen de fietsende kinderen herkennen we enkele Claeyssjes, nl. Paul (met wit papieren hoedje), Bertrand, Roland en Gerard.

Fig. 25. Een Flandria-rolstoel. Op de achtergrond: een mooi zicht op de toenmalige bebouwing van de wijk De Leeuw langs de Torhoutsesteenweg.

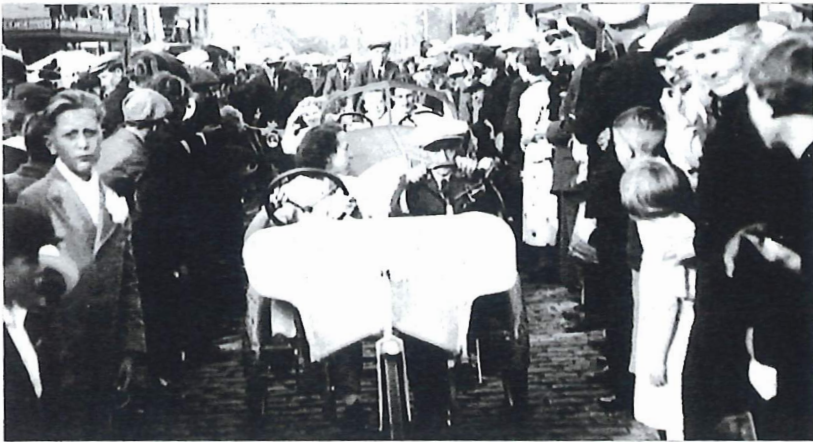

Fig. 26. Een 'billenkar' of 'cycle-car' en daarachter een 'autocar' van Zedelgense makelij.

Fig. 27. Als afsluiter van de stoet: de koets met de 'voyageurs' of handelsvertegenwoordigers van de Flandria. Ze waren met vijf: Maurice Mares (links in de koets), een zekere Josky (?) (rechts in de koets), George Debads (links op de bok) en niet zichtbaar in de koets: Georges Strumane uit Veldegem en Carlos Deloof. De koetsier van dienst is Camiel Geneyn (rechts op de bok). Deze koets werd in de stoet voorafgegaan door een auto, waarin Henri Vandecasteele met zijn echtgenote en zoontje plaatsnam om de toejuichingen in ontvangst te nemen.

Op de boekenplank

Johan Braet

Stamboonderzoek Cappon en Verplancke

Twee bestuursleden van onze heemkundige kring, Géry Cappon en Johan Verplancke, verrichten al vele jaren lang onderzoek in verband met de geschiedenis van hun eigen familie. Het toeval wil nu dat zij allebei vorig jaar ongeveer gelijktijdig de resultaten van dit onderzoek in boekvorm uitgaven. Het betreft twee lijvige publicaties, die werden uitgegeven in eigen beheer.

Het boek van Johan Verplancke, geschreven in samenwerking met Veldegemnaar Robert Verplancke, verscheen naar aanleiding van een familiereünie in Veldegem op 29 augustus 2010. Het behandelt de afstammelingen van Josephus, Carolus en Ferdinandus, de drie zonen van Pierre Verplancke (Zedelgem 1802-1880) en Isabelle Casteleyn (Torhout 1810-Zedelgem 1841). Heel wat van deze afstammelingen waren gevestigd in Zedelgem en Veldegem. Dit boek vormt een vervolg op een eerder familieboek uit 2008, waarin Johan Verplancke een andere tak van diezelfde familie inventariseerde, nl. de afstammelingen van Carolus en Virginia Verplancke-Steyaert. Beide familietakken gaan terug op eenzelfde voorouder, nl. Joannes Verplancke, overleden te Zedelgem op 3 april 1769.

Ook de studie van Géry Cappon, die het licht zag in oktober 2010, is de vrucht van jarenlang geduldig spoorwerk. Hij behandelt de afstammelingen van Petrus Ludovicus Cappon (Zonnebeke 1781-Ruddervoorde 1839) en Martha Biebuyck (Oostkamp 1777-Ruddervoorde 1842). De auteur keert evenwel ook verder

terug in het familiale verleden: het boek begint met een stamreeks met de voorouders van Petrus Ludovicus Cappon, waardoor deze stamboom in directe, ononderbroken lijn terugvoert tot ca. 1460. Door de verhuis van Petrus L. Cappon van Zonnebeke naar Oostkamp ontstond er van de familie Cappon een tak in het noordelijk deel van de provincie West-Vlaanderen, meer bepaald ten zuiden van Brugge (o.a. Oostkamp, Ruddervoorde, Loppem). Voordien waren de Cappons vooral in het zuidelijk deel van de provincie geconcentreerd en nog vroeger in de regio rond Rijsel.

In de genealogieën Cap(p)on en Verplancke passeren een groot aantal mensen uit onze gemeente en de naburige gemeenten de revue. Toch reikt het belang van deze studies voor onze plaatselijke geschiedenis een heel stuk verder. Beide auteurs beperken zich niet tot het opsommen van namen, data en plaatsnamen, maar trachten het 'skelet' van hun stamboom aan te vullen met interessante familiale en lokaalhistorische gegevens. Hiervoor putten zij uit een breed spectrum van archivalische en uitgegeven bronnen, maar ook oude foto's, mondelinge getuigenissen en interviews. Zo maken zij van hun 'stamboom' een boeiende brok familiegeschiedenis.

Ten slotte signaleren we nog dat beide publicaties kunnen geraadpleegd worden in de leeszaal van het Gemeentearchief Zedelgem. Het gemeentearchief legt sinds een vijftiental jaren een collectie aan met genealogische publicaties die interessant zijn voor de plaatselijke geschiedenis van onze gemeente.

[Verplancke, Johan en Robert], *Inventaris van de afstammelingen van Josephus, Carolus & Ferdinandus, de drie zonen van Pierre & Isabelle Verplancke-Casteleyn. Familiereünie Zedelgem (Veldegem)*

29/08/2010. Veldegem, uitgave in eigen beheer, 2010, 363 p.

Te bestellen bij de auteur, Johan Verplancke, Torhoutsesteenweg 396, 8210 Veldegem, tel. 050/28.13.03, e-mail: jra.verplancke@skynet.be. (Kostprijs: 45 euro, exclusief verzendingskosten)

Cappon, Géry E., *Geschiedenis van een Vlaamse tak van de familie Capon – Cappon*. Zedelgem, uitgave in eigen beheer, 2010, 432 p. (Uitverkocht)

Zoekertje

Soldaten
'De Veldegemse Maaljes'

De Veldegemse maatjes op kamp in 1927. Achteraan, 3e van links, herkennen we Norbert Fonteyne. Wie herkent de andere Veldegemmers? Bezorg informatie aan B. Denys (050 82 42 74 of bertrand.denys@telenet.be) (foto: Winoc Fonteyne)

